

Talon ruuissa

Tunnettu körttijohtaja, Aku Rätty, kävi tervehtimässä kuolemaisillaan olevaa ystäväänsä. Hän oli raskautetulla mielellä: *Ei ole evvaitä, ei ole evvaitä, sairas toisteli sielunsa hädässä.*

Mies oli huolissaan omien hengellisten eväiden riittävydestä. *Älä ystävä hättäile, vakuutti Aku Rätty. Hän kohotti katseensa ylös, osoitti sormellaan kohti taivasta ja sanoi: Siellä näet ollaan talon ruuissa!*

Olemme usein huolissamme siitä, miten omat eväämme kantavat. Katsomme itseemme. Yritämme löytää vastauksia omasta voimastamme. Lopulta joudumme tunnustamaan: ei ole eväitä.

Taivaassa omilla eväillä ei olekaan mitään virkaa. Parhaatkin inhimilliset herkut ja gourmet-ruuat ovat siellä mauttomia. Taivaassa nautitaan Karitsan hääaterian valmiista juhlapöydästä.

Ehtoolliselle kutsutaan usein: *Autuaita ne, jotka ovat kutsuttuja Karitsan hääaterialle.*

Talon ruuat ovat jo nyt tarjolla. Siunattu on hän, joka vastaa hänelle esitettyyn pöytäkutsuun. Mistään muusta taivaan enkelit eivät ole ihmisille kateellisia kuin ehtoollisesta – se kun on syntisille auki joka pyhä.

Ehtoollisen matkaeväs on tarkoitettu kaikille kastetuille. Maallista vaellusta ei tarvitse tehdä omin voimin.

Kasteen armossa, Jumalan sanassa ja seurakuntayhteydessä pysyen hengelliset energiavarastot eivät tyhjene.

Jos ruumis tarvitsee ravintoa päivittäin, eikö enemmän hengellinen ihminen! Virsi 225 sen sanoo: *Jeesus, luona armopöydän sinut löydän, siinä mulla kyllin on. Siellä armo, rauha, ilo, siellä elo, sieltä löydän ravinnon. Matkalla on ruokanani, juomanani ruumiisi ja veresi. Hengen nälkä kasvaa yhä, Herra pyhä, antimista pöytäsi.*

-Panu Partanen